

DIRECTIVA 2009/83/CE A COMISIEI**din 27 iulie 2009****de modificare a unor anexe la Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește normele tehnice referitoare la administrarea riscurilor****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

Articolul 1

Directiva 2006/48/CE se modifică după cum urmează:

având în vedere Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit ⁽¹⁾, în special articolul 150 alineatul (1) litera (l),

1. În anexa V, punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

întrucât:

„8. Riscurile care decurg din operațiuni de securitizare în legătură cu care instituțiile de credit sunt investitor, inițiator sau sponsor trebuie evaluate și abordate pe baza unor politici și proceduri adecvate. Aceste politici și proceduri garantează, în special, că substanța economică a tranzacției se reflectă în totalitate în deciziile privind evaluarea și administrarea riscurilor.”

(1) Pentru a asigura implementarea și aplicarea coerentă a Directivei 2006/48/CE în întreaga Uniune Europeană, Comisia și Comitetul Supraveghetorilor Bancari Europeni au înființat în 2006 un grup de lucru (Grupul pentru transpunerea directivei privind cerințele de capital – CRDTG), căruia i-a fost atribuită sarcina de a discuta și de a soluționa chestiunile legate de implementarea și aplicarea directivei respective. Potrivit CRDTG, unele norme tehnice incluse în anexele V, VI, VII, VIII, IX, X și XII la Directiva 2006/48/CE trebuie definite mai clar, pentru a se asigura aplicarea lor convergentă. Pe lângă aceasta, anumite dispoziții nu corespund practicilor sănătoase de administrare a riscurilor aplicate de instituțiile de credit. Prin urmare, este necesară adaptarea acestor dispoziții.

2. Anexa VI partea 1 se modifică după cum urmează:

(2) Pentru realizarea pieței interne, este necesar să se clarifice metodele prin care instituțiile de credit pot demonstra existența unui transfer semnificativ al riscului în afara bilanțului lor. De asemenea, este necesar să se majoreze factorul de conversie al creditului pentru facilitățile de lichiditate acordate de instituții de credit pentru elemente din afara bilanțului.

(a) la punctul 29, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„29. Expunerilor față de instituții cu scadență reziduală de peste trei luni și pentru care este disponibilă o evaluare a creditului efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului (ECAI) nominalizată li se atribuie o pondere de risc potrivit tabelului 4, în conformitate cu punerea în corespondență de către autoritățile competente a evaluărilor de credit efectuate de instituții externe de evaluare a creditului (ECAI) eligibile cu cele 6 niveluri ale scalei de evaluare a calității creditului.”;

(3) Prin urmare, Directiva 2006/48/CE trebuie modificată în consecință.

(b) la punctul 31, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

(4) Măsurile prevăzute de prezenta directivă sunt conforme cu avizul Comitetului Bancar European,

„31. Expunerilor față de instituții cu scadență reziduală de până la trei luni și pentru care este disponibilă o evaluare a creditului efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului (ECAI) nominalizată li se atribuie o pondere de risc potrivit tabelului 5, în conformitate cu punerea în corespondență de către autoritățile competente a evaluărilor de credit efectuate de instituții externe de evaluare a creditului (ECAI) eligibile cu cele 6 niveluri ale scalei de evaluare a calității creditului.”;

⁽¹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

(c) punctul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„14. EXPUNERI FAȚĂ DE INSTITUȚII ȘI SOCIETĂȚI CU O EVALUARE PE TERMEN SCURT A CREDITULUI”;

(d) la punctul 73, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„73. Expunerilor față de instituții pentru care se aplică punctele 29-32 și expunerilor față de societăți pentru care există o evaluare pe termen scurt a creditului efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului (ECAI) nominalizată li se aplică o pondere de risc potrivit tabelului 7, în conformitate cu punerea în corespondență de către autoritățile competente a evaluărilor de credit efectuate de instituții externe de evaluare a creditului (ECAI) eligibile cu cele 6 niveluri ale scalei de evaluare a calității creditului.”;

(e) se adaugă următorul punct 90:

„90. Valoarea expunerii în cazul leasingului financiar corespunde valorii actualizate a plăților minime de leasing. «Plăți minime de leasing» sunt plățile pe care locatarul este sau poate fi obligat să le efectueze pe perioada leasingului, precum și orice opțiune a locatarului cu privire la cumpărarea avantajosă a bunului (*bargain option*) (opțiune cu o probabilitate rezonabilă de a fi exercitată). Orice valoare reziduală garantată care întrunește condițiile enumerate în anexa VIII partea 1 punctele 26, 27 și 28 cu privire la eligibilitatea furnizorilor de protecție, precum și cerințele minime pentru recunoașterea altor tipuri de garanții, prevăzute în anexa VIII partea 2 punctele 14-19, trebuie, de asemenea, inclusă în plățile minime de leasing. Aceste expuneri se încadrează în clasa de expuneri corespunzătoare, potrivit articolului 79. Atunci când expunerea este o valoare reziduală a unor bunuri care fac obiectul unui contract de leasing, valorile expunerilor ponderate la risc se calculează după cum urmează: $1/t \times 100 \% \times$ valoarea expunerii, unde t este maximul dintre 1 și numărul cel mai apropiat de ani întregi rămași de leasing.”

3. Anexa VII partea 1 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„25. Valoarea expunerii ponderate la risc este pierderea potențială aferentă expunerilor din titluri de capital ale instituției de credit, calculată cu ajutorul modelelor interne ale «valorii la risc», la

un interval de încredere unilateral de 99 % pentru diferența dintre, pe de o parte, randamentele trimestriale și, pe de altă parte, o rată adecvată fără risc calculată pe o perioadă eșantion lungă, înmulțită cu 12,5. La nivelul portofoliului de acțiuni, valoarea expunerii ponderate la risc nu trebuie să fie mai mică decât suma valorilor minime ale expunerilor ponderate la risc necesare conform metodei PD/LGD și a valorilor pierderii anticipate corespunzătoare, înmulțită cu 12,5 și calculată pe baza valorilor PD stabilite în partea 2 punctul 24 și a valorilor LGD corespunzătoare stabilite în partea 2 punctele 25 și 26.”;

(b) punctul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„27. Valorile expunerilor ponderate la risc se calculează după următoarea formulă:

Valoarea expunerii ponderate la risc = $100 \% \times$ valoarea expunerii,

cu excepția cazului în care expunerea este o valoare reziduală a unor bunuri care fac obiectul unui contract de leasing, când valorile expunerilor ponderate la risc se calculează după cum urmează:

$1/t \times 100 \% \times$ valoarea expunerii,

unde t este maximul dintre 1 și numărul cel mai apropiat de ani întregi rămași de leasing.”

4. Anexa VII partea 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 13 litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) pentru expunerile care decurg din tranzacții cu instrumente derivate garantate integral sau parțial (enumerate de anexa IV) și din tranzacții de creditare în marjă garantate integral sau parțial care fac obiectul unui acord-cadru de compensare, M corespunde scadenței reziduale medii ponderate a tranzacțiilor și este de cel puțin 10 zile. Pentru tranzacțiile de răscumpărare și pentru operațiunile de dare sau luare cu împrumut de titluri sau mărfuri care fac obiectul unui acord-cadru de compensare, M corespunde scadenței reziduale medii ponderate a tranzacțiilor și nu poate fi mai mică de 5 zile. Pentru a pondera scadența, se utilizează valoarea noțională a fiecărei tranzacții”;

(b) la punctul 14, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„14. Prin derogare de la punctul 13 literele (a), (b), (c), (d) și (e), M este cel puțin o zi pentru.”.

5. În anexa VII partea 4, punctul 96 se înlocuiește cu următorul text:

„96. Cerințele enunțate la punctele 97-104 nu se aplică în cazul garanțiilor furnizate de instituții, administrații centrale și bănci centrale, precum și de societăți care îndeplinesc cerințele prevăzute în anexa VIII partea 1 punctul 26 litera (g) dacă instituția de credit a obținut aprobarea de a aplica dispozițiile articolelor 78-83 pentru expunerile față de aceste entități. În acest caz, se aplică cerințele prevăzute la articolele 90-93.”

6. Anexa VIII partea 1 se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 9 se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care organismul de plasament colectiv nu se limitează la investiții în instrumente care pot fi recunoscute în temeiul punctelor 7 și 8, unitățile pot fi recunoscute cu valoarea activelor eligibile drept garanție reală, presupunând că OPC-ul a investit în active neeligibile în limita maximă permisă în cadrul mandatului său. În cazurile în care activele neeligibile pot avea valoare negativă din cauza datoriilor sau a datoriilor contingente rezultate ca urmare a dreptului de proprietate, instituția de credit calculează valoarea totală a activelor neeligibile și reduce valoarea activelor eligibile cu cea a activelor neeligibile, dacă valoarea totală a acestora din urmă este negativă.”;

(b) la punctul 11 se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care organismul de plasament colectiv nu se limitează la investiții în instrumente care pot fi recunoscute în temeiul punctelor 7 și 8 și la elementele menționate la litera (a) a acestui punct, unitățile pot fi recunoscute cu valoarea activelor eligibile drept garanție reală, presupunând că OPC-ul a investit în active neeligibile în limita maximă permisă în cadrul mandatului său. În cazurile în care activele neeligibile pot avea valoare negativă din cauza datoriilor sau a datoriilor contingente rezultate ca urmare a dreptului de proprietate, instituția de credit calculează valoarea totală a activelor neeligibile și reduce valoarea activelor eligibile cu cea a activelor neeligibile, dacă valoarea totală a acestora din urmă este negativă.”

7. Anexa VIII partea 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„13. Pentru ca polițele de asigurare de viață gajate în favoarea instituției de credit împrumutătoare să fie recunoscute, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- (a) polița de asigurare de viață este gajată în mod transparent sau cesionată instituției de credit împrumutătoare;
- (b) societatea care furnizează asigurarea de viață este anunțată în legătură cu gajul sau cesiunea și, în consecință, nu poate plăti sumele datorate în baza contractului fără acordul instituției de credit împrumutătoare;
- (c) instituția de credit împrumutătoare are dreptul de a anula polița și de a primi valoarea de răscumpărare în caz de neplată de către debitor;
- (d) instituția de credit împrumutătoare este informată în legătură cu situațiile de neplată în cadrul poliței de către titularul acesteia;
- (e) protecția creditului trebuie să fie furnizată pentru toată durata împrumutului. Atunci când acest lucru nu este posibil deoarece relația de asigurare încetează înainte de expirarea relației de creditare, instituția de credit trebuie să se asigure că suma care rezultă din contractul de asigurare servește drept garanție instituției de credit până la sfârșitul duratei contractului de credit;
- (f) gajul sau cesiunea trebuie să fie valabile și executorii din punct de vedere legal în toate jurisdicțiile pertinente la data încheierii contractului de credit;
- (g) valoarea de răscumpărare este declarată de societatea care furnizează asigurarea de viață și nu este reductibilă;
- (h) valoarea de răscumpărare trebuie plătită fără întârziere la cerere;
- (i) valoarea de răscumpărare nu poate fi solicitată fără acordul instituției de credit;
- (j) societatea care furnizează asigurarea de viață intră sub incidența Directivei 2002/83/CE și a Directivei 2001/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) sau face obiectul supravegherii de către o autoritate competentă a unei țări terțe care aplică reguli de supraveghere și reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Comunitate.

(*) JO L 110, 20.4.2001, p. 28.”

(b) la punctul 16, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„16. Atunci când o expunere este protejată printr-o garanție care este contragarantată de către o administrație centrală sau o bancă centrală, o administrație regională, o autoritate locală sau o entitate a sectorului public, în cazul căror creanțele sunt tratate drept creanțe asupra administrației centrale în jurisdicția căreia acestea sunt stabilite, în temeiul articolelor 78-83, sau de către o bancă multilaterală de dezvoltare sau o organizație internațională căreia îi este atribuită o pondere de risc de 0 % în temeiul articolelor 78-83, sau de către o entitate a sectorului public, creanțele asupra acesteia fiind tratate drept creanțe asupra unei instituții de credit, în temeiul articolelor 78-83, expunerea poate fi tratată ca fiind protejată printr-o garanție furnizată de entitatea în cauză, sub rezerva îndeplinirii următoarelor condiții.”.

8. Anexa VIII partea 3 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„24. Metoda simplă a garanțiilor financiare este disponibilă numai atunci când valorile ponderate la risc ale expunerilor se calculează în conformitate cu articolele 78-83. Instituțiile de credit nu pot utiliza simultan metoda simplă a garanțiilor financiare și metoda extinsă a garanțiilor financiare, decât pentru scopurile articolului 85 alineatul (1) și ale articolului 89 alineatul (1). Instituțiile de credit trebuie să demonstreze autorităților competente că această aplicare excepțională a ambelor metode nu este utilizată selectiv cu scopul de a reduce cerințele minime de capital și că nu duce la arbitraj de reglementare.”;

(b) punctul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„26. Ponderea de risc care s-ar aplica în temeiul articolelor 78-83 în cazul în care creditorul ar fi direct expus față de instrumentul ce constituie garanție reală se aplică acelor părți ale valorilor expunerilor garantate cu valoarea de piață a garanției reale recunoscute. În acest scop, valoarea expunerii unui element din afara bilanțului enumerat în anexa II este de 100 % din valoarea sa, și nu valoarea expunerii indicată la articolul 78 alineatul (1). Ponderea de risc aferentă părții garantate este de cel puțin 20 %, sub rezerva dispozițiilor de la punctele 27-29. Restului valorii expunerii i se aplică ponderea de risc care ar fi atribuită unei expunerii negarantate față de o contrapartidă în conformitate cu articolele 78-83.”;

(c) la punctul 33, definiția variabilei „E” se înlocuiește cu următorul text:

„E reprezintă valoarea expunerii astfel cum ar fi determinată în conformitate cu articolele 78-83 sau cu articolele 84-89, după caz, dacă expunerea nu ar fi acoperită printr-o garanție. În acest scop, pentru instituțiile de credit care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu articolele 78-83, valoarea expunerii elementelor din afara bilanțului enumerate în anexa II reprezintă 100 % din valoarea lor, și nu valoarea expunerii indicată la articolul 78 alineatul (1), iar pentru instituțiile de credit care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor în conformitate cu articolele 84-89, valoarea expunerii elementelor enumerate în anexa VII partea 3 punctele 9-11 se calculează folosind un factor de conversie de 100 %, și nu factorii de conversie sau procentajele indicate la punctele respective.”;

(d) la punctul 69 se adaugă următoarea propoziție:

„În acest scop, valoarea expunerii elementelor enumerate în anexa VII partea 3 punctele 9, 10 și 11 se calculează folosind un factor de conversie sau un procent de 100 %, și nu factorii de conversie sau procentajele indicate la punctele respective.”;

(e) punctul 75 se înlocuiește cu următorul text:

„75. Atunci când autoritățile competente ale unui stat membru exercită opțiunea prevăzută la punctul 73, autoritățile competente ale unui alt stat membru pot permite instituțiilor de credit din jurisdicția lor să aplice ponderile de risc permise conform tratatului prevăzut la punctul 73 pentru expunerile garantate cu proprietăți imobiliare locative sau cu proprietăți imobiliare comerciale situate pe teritoriul primului stat membru, în condiții identice cu cele aplicate în primul stat membru.”;

(f) punctul 80 se înlocuiește cu următorul text:

„80. Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute în partea 2 punctul 13, porțiunea expunerii garantată de valoarea curentă de răscumpărare a protecției creditului care intră sub incidența părții 1 punctul 24 se află în una dintre următoarele situații:

(a) este supusă ponderilor de risc indicate la punctul 80a, atunci când expunerea este supusă dispozițiilor articolelor 78-83;

(b) i se atribuie o LGD de 40 % atunci când expunerea este supusă dispozițiilor articolelor 84-89, dar nu face obiectul propriilor estimări ale LGD făcute de instituția de credit.

În cazul unei neconcordanțe între devize, valoarea curentă de răscumpărare se reduce conform punctului 84, valoarea protecției creditului fiind valoarea curentă de răscumpărare a poliței de asigurare de viață.”;

(g) după punctul 80 se înserează următorul punct 80a:

„80a. Pentru scopurile punctului 80 litera (a), următoarele ponderi de risc se aplică pe baza ponderii de risc aplicate unei expunerii de rang prioritar negarantate față de societatea care furnizează asigurarea de viață:

- (a) o pondere de 20 % atunci când expunerii de rang prioritar negarantate față de societatea care furnizează asigurarea de viață i se aplică o pondere de risc de 20 %;
- (b) o pondere de 35 % atunci când expunerii de rang prioritar negarantate față de societatea care furnizează asigurarea de viață i se aplică o pondere de risc de 50 %;
- (c) o pondere de 70 % atunci când expunerii de rang prioritar negarantate față de societatea care furnizează asigurarea de viață i se aplică o pondere de risc de 100 %;
- (d) o pondere de 150 % atunci când expunerii de rang prioritar negarantate față de societatea care furnizează asigurarea de viață i se aplică o pondere de risc de 150 %.”;

(h) punctul 87 se înlocuiește cu următorul text:

„87. Pentru scopurile articolului 80, g reprezintă ponderea de risc care se aplică unei expunerii a cărei valoare (E) este pe deplin protejată de o protecție nefinanțată (G_A), unde:

E reprezintă valoarea expunerii, conform articolului 78; în acest scop, valoarea expunerii unui element din afara bilanțului enumerat în anexa II este de 100 % din valoarea sa, și nu valoarea expunerii indicată la articolul 78 alineatul (1);

g reprezintă ponderea de risc aferentă expunerilor față de furnizorul protecției, în conformitate cu articolele 78-83; și

G_A reprezintă valoarea lui G^* calculată în conformitate cu punctul 84 și ajustată în continuare pentru orice decalaj de scadență conform părții 4.”;

(i) la punctul 88, definiția variabilei „ E ” se înlocuiește cu următorul text:

„ E reprezintă valoarea expunerii, conform articolului 78; în acest scop, valoarea expunerii unui element din afara bilanțului enumerat în anexa II este de 100 % din valoarea sa, și nu valoarea expunerii indicată la articolul 78 alineatul (1);”;

(j) punctele 90, 91 și 92 se înlocuiesc cu următorul text:

„90. Pentru partea garantată a valorii expunerii (E) (pe baza valorii ajustate a protecției creditului G_A), probabilitatea de nerambursare (PD) pentru scopurile anexei VII partea 2 este fie PD -ul furnizorului protecției, fie un nivel al PD -ului situat între PD -ul împrumutatului și cel al garantului, în cazul în care se consideră că o substituție integrală nu este justificată. În cazul expunerilor subordonate și al protecției nefinanțate nesubordonate, valoarea LGD aplicabilă pentru scopurile anexei VII partea 2 poate fi valoarea LGD asociată creanțelor cu rang prioritar.

91. Pentru orice parte negarantată a valorii expunerii (E), PD -ul este cel corespunzător împrumutatului, iar LGD-ul este cel corespunzător expunerii suport.

92. G_A reprezintă valoarea lui G^* calculată în conformitate cu punctul 84 și ajustată în continuare pentru orice decalaj de scadență conform părții 4. E reprezintă valoarea expunerii, conform anexei VII partea 3; În acest scop, valoarea expunerii elementelor enumerate în anexa VII partea 3 punctele 9-11 se calculează folosind un factor de conversie sau un procent de 100 %, și nu factorii de conversie sau procentajele indicate la punctele respective.”

9. Anexa IX partea 2 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„1. Instituția de credit inițiatore a unei securitizări clasice poate exclude expunerile securitizate de la calcularea valorilor expunerilor ponderate la risc și a valorilor pierderilor așteptate în cazul în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

(a) se consideră că o parte semnificativă a riscului de credit asociat expunerilor securitizate a fost transferată către terțe părți;

- (b) instituția de credit inițitoare aplică o pondere de risc de 1 250 % pentru toate pozițiile din securitizare pe care le deține în această securitizare sau deduce aceste poziții din securitizare din fondurile proprii, conform articolului 57 litera (r).”;
- (ii) după teza introductivă se adaugă următoarele puncte 1a-1d:
- „1a. Cu excepția cazului în care autoritatea competentă decide într-o situație specifică că reducerea posibilă a valorilor expunerilor ponderate la risc pe care instituția de credit inițitoare ar obține-o prin această operațiune de securitizare nu este justificată de un transfer echivalent al riscului de credit către terțe părți, se consideră că o parte semnificativă a riscului de credit a fost transferată în următoarele cazuri:
- (a) valorile expunerilor ponderate la risc ale pozițiilor din securitizare din tranșa de tip *mezzanine* deținute de instituția de credit inițitoare în cadrul operațiunii de securitizare nu depășesc 50 % din valorile expunerilor ponderate la risc ale tuturor pozițiilor din securitizare din tranșa de tip *mezzanine* existente în această securitizare;
- (b) dacă într-o anumită securitizare nu există poziții din securitizare din tranșa de tip *mezzanine*, iar instituția inițitoare poate demonstra că valoarea expunerii pozițiilor din securitizare care ar fi supusă unei deduceri din fondurile proprii sau unei ponderi de risc de 1 250 % depășește cu o marjă substanțială estimarea întemeiată a pierderii așteptate aferente expunerilor securitizate, instituția de credit inițitoare nu deține mai mult de 20 % din valorile expunerilor pozițiilor din securitizare care ar fi supuse unei deduceri din fondurile proprii sau unei ponderi de risc de 1 250 %.
- 1b. În sensul punctului 1a, «poziții din securitizare din tranșa de tip *mezzanine*» înseamnă poziții din securitizare cărora li se aplică o pondere de risc mai mică decât 1 250 % și care sunt de rang inferior în raport cu poziția de cel mai înalt rang în această securitizare și de rang inferior în raport cu orice poziție din securitizare în cadrul acestei operațiuni de securitizare căreia:
- (a) în cazul unei poziții din securitizare care intră sub incidența punctelor 6-36 din partea 4, i se atribuie nivelul 1 pe scala de evaluare a calității creditului; sau
- (b) în cazul unei poziții din securitizare care intră sub incidența punctelor 37-76 din partea 4, i se atribuie nivelul 1 sau 2 pe scala de evaluare a calității creditului, conform părții 3.
- 1c. Ca alternativă la punctele 1a și 1b, se poate considera că a fost transferată o parte semnificativă a riscului de credit dacă autoritatea competentă este convinsă că instituțiile de credit dispun de politici și proceduri care să garanteze că reducerea posibilă a cerințelor de capital pe care instituția inițitoare o obține prin securitizare este justificată de un transfer echivalent al riscului de credit către terțe părți. Autoritățile competente sunt convinse de acest lucru numai dacă instituția de credit inițitoare poate demonstra că acest transfer al riscului de credit către terțe părți este recunoscut și în scopul administrării interne a riscurilor instituției de credit și în alocarea internă a capitalului.
- 1d. În plus față de dispozițiile de la punctele 1-1c, trebuie îndeplinite următoarele condiții:”;
- (b) punctul 2 se modifică după cum urmează:
- (i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:
- „2. Instituția de credit inițitoare a unei securitizări sintetice poate calcula valorile ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, valorile pierderilor așteptate aferente expunerilor securitizate în conformitate cu punctele 3 și 4, dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:
- (a) se consideră că o parte semnificativă a riscului de credit a fost transferată către terțe părți prin intermediul unei protecții finanțate sau nefinanțate a creditului;
- (b) instituția de credit inițitoare aplică o pondere de risc de 1 250 % pentru toate pozițiile din securitizare pe care le deține în această securitizare sau deduce aceste poziții din securitizare din fondurile proprii, conform articolului 57 litera (r).”;
- (ii) după teza introductivă se adaugă următoarele puncte 2a-2d:
- „2a. Cu excepția cazului în care autoritatea competentă decide de la caz la caz că reducerea posibilă a valorilor ponderate la risc ale expunerilor pe care instituția de credit inițitoare ar obține-o prin această operațiune de securitizare nu este justificată de un transfer echivalent al riscului de credit către terțe părți, se consideră că o parte semnificativă a riscului de credit a fost transferată dacă este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

- (a) valorile ponderate la risc ale expunerilor pozițiilor din securitizare din tranșa de tip *mezzanine* deținute de instituția de credit inițiatore în această securitizare nu depășesc 50 % din valorile ponderate la risc ale expunerilor tuturor pozițiilor din securitizare din tranșa de tip *mezzanine* existente în această securitizare;
- (b) dacă într-o anumită securitizare nu există poziții din securitizare din tranșa de tip *mezzanine*, iar instituția inițiatore poate demonstra că valoarea expunerii pozițiilor din securitizare care ar fi supusă unei deduceri din fondurile proprii sau unei ponderi de risc de 1 250 % depășește cu o marjă substanțială estimarea întemeiată a pierderii așteptate aferente expunerilor securitizate, instituția de credit inițiatore nu deține mai mult de 20 % din valorile expunerilor pozițiilor din securitizare care ar fi supuse unei deduceri din fondurile proprii sau unei ponderi de risc de 1 250 %.
- 2b. În sensul punctului 2a, «poziții din securitizare din tranșa de tip *mezzanine*» înseamnă poziții din securitizare cărora li se aplică o pondere de risc mai mică de 1 250 % și care sunt de rang inferior în raport cu poziția de cel mai înalt rang în această securitizare și de rang inferior în raport cu orice poziție din securitizare în această securitizare căreia:
- (a) în cazul unei poziții din securitizare care intră sub incidența punctelor 6-36 din partea 4, i se atribuie nivelul 1 pe scala de evaluare a calității creditului; sau
- (b) în cazul unei poziții din securitizare care intră sub incidența punctelor 37-76 din partea 4, i se atribuie nivelul 1 sau 2 pe scala de evaluare a calității creditului, conform părții 3.
- 2c. Ca alternativă la punctele 2a și 2b, se poate considera că a fost transferată o parte semnificativă a riscului de credit dacă autoritatea competentă este convinsă că instituțiile de credit dispun de politici și metodologii care să garanteze că reducerea posibilă a cerințelor de capital pe care instituția inițiatore o obține prin securitizare este justificată de un transfer echivalent al riscului de credit către terțe părți. Autoritățile competente sunt convinse de acest lucru numai dacă instituția de credit inițiatore poate demonstra că acest transfer al riscului de credit către terțe părți este recunoscut și în scopul administrării interne a riscurilor instituției de credit și în alocarea internă a capitalului.
- 2d. În plus, transferul trebuie să îndeplinească următoarele condiții:
10. Anexa IX partea 4 se modifică după cum urmează:
- (a) la punctul 13, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:
- „Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute în continuare, pentru determinarea valorii expunerii unei facilități de lichiditate, valorii nominale a acesteia i se poate aplica un factor de conversie de 50 %.”;
- (b) punctele 2.4.2 și 14 se elimină;
- (c) punctul 48 se elimină;
- (d) punctele 3.5.1 și 56 se elimină.
11. În anexa X partea 2, punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:
- „1. Cerința de capital pentru riscul operațional se calculează ca medie pe trei ani a însumărilor anuale ale cerințelor de capital aferente liniilor de activitate prevăzute în tabelul 2. În fiecare an, cerințele de capital negative pentru orice linie de activitate, rezultând dintr-un venit brut negativ, pot compensa fără limită cerințele de capital pozitive din alte linii de activitate. Cu toate acestea, în cazul în care cerința totală de capital pe ansamblul liniilor de activitate dintr-un anumit an este negativă, atunci contribuția la numărător pentru respectivul an trebuie să fie egală cu zero.”
12. Anexa X partea 3 se modifică după cum urmează:
- (a) punctul 14 se înlocuiește cu următorul text:
- „14. Instituțiile de credit trebuie să aibă capacitatea să își înscrie datele istorice interne privind pierderile pe liniile de activitate definite în partea 2 și pe tipurile de evenimente definite în partea 5, precum și să furnizeze datele respective la cererea autorităților competente. Evenimentele cauzatoare de pierderi care afectează întreaga instituție pot fi înscrise pe o linie de activitate suplimentară «elemente corporatiste» din cauza unor circumstanțe excepționale. Trebuie să existe criterii obiective, documentate, de repartizare a pierderilor pe liniile de activitate și pe tipurile de evenimente. Pierderile din riscul operațional legate de riscul de credit care au fost incluse în bazele de date interne privind riscul de credit trebuie înregistrate în bazele de date privind riscul operațional și trebuie identificate în mod separat. În scopul calculării cerințelor minime de capital, pierderile de acest tip nu se includ în cerința de capital pentru acoperirea riscului operațional atât timp cât sunt tratate drept risc de credit. Pierderile din riscul operațional legate de riscul de piață se includ în scopul calculării cerinței de capital pentru acoperirea riscului operațional.”;

(b) punctul 29 se înlocuiește cu următorul text:

„29. Reducerea de capital care apare în urma recunoașterii asigurării și a altor mecanisme de transfer al riscului nu trebuie să depășească 20 % din cerința de capital pentru acoperirea riscului operațional înainte de recunoașterea tehnicilor de diminuare a riscului.”

13. În anexa XII partea 2 punctul 10 se adaugă următoarele litere (d) și (e):

„(d) nivelul maxim, minim și mediu zilnic al valorii la risc (*value-at-risk*) aferent perioadei de raportare și nivelul valorii la risc la sfârșitul perioadei;

(e) o comparație între nivelul zilnic al valorii la risc la sfârșitul zilei și nivelul variației pe o zi a valorii portofoliului, constatată la sfârșitul următoarei zile lucrătoare, însoțită de o analiză a oricărei depășiri (*overshooting*) importante pe durata perioadei de raportare.”

14. În anexa XII partea 3, punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Instituțiile de credit care utilizează abordarea prevăzută la articolul 105 pentru calcularea cerințelor de capital pentru acoperirea riscului operațional trebuie să publice o descriere a modului de utilizare a asigurărilor și a altor mecanisme de transfer al riscului ca măsură de diminuare a acestui risc.”

Articolul 2

(1) Statele membre adoptă și publică, până la 31 octombrie 2010 cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative

necesare pentru a se conforma prezentei directive. Comisiei îi sunt comunicate de îndată de către statele membre textele acestor dispoziții, precum și un tabel de corespondență între dispozițiile respective și prezenta directivă.

Statele membre aplică dispozițiile respective de la 31 decembrie 2010.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care acestea le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 4

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 27 iulie 2009.

Pentru Comisie

Charlie McCREEVY

Membru al Comisiei